

[Finansministeren.]

ninger viser, at der ikke bliver nogen som helst Merindtægt for Statskassen, naar en Lov af dette Indhold træder i Stedet for de nugældende Regler. Det, som staar i § 2 om, at Indtægten gaar til Kommunerne, rummer i sig selv en fuldkommen Meningsløshed. Den Forkastelse af Regeringens Lovforslag, som formentlig vil finde Sted gennem den Afstemning, der nu skal foretages, anser jeg for et Slag mod Kommunerne, fordi det af Regeringen og Folketingsflertallet var foreslaaet at skaffe Kommunerne en meget betydelig Hjælp. Det, der sker, hvis man vedtager det foreliggende Lovforslag, anser jeg for en Haan imod Kommunerne, idet man derved vedtager noget, som der ikke er 25 Øres Penge i, og derefter siger, at disse Penge skal gaa til Kommunerne. Det viser, hvorledes Flertallet i dette Ting agter at behandle Kommunerne.

Ordføreren (Hauch): Jeg ser ikke, at alt dette har nogen som helst reel Værdi. Dersom den højtærede Finansminister havde ønsket, at det paagældende Punkt skulde udgaa af Lovforslaget, havde der været Lejlighed for den højtærede Minister til at stille et Ændringsforslag. Den eneste, der kan være i Besiddelse af alle de Oplysninger, som kan belyse, hvad denne Formuebeskatning vil indbringe, er Finansministeren, saa det havde været naturligt, om den højtærede Finansminister havde stillet Ændringsforslag, hvis han ønskede en Ændring. At Bestemmelsen i § 2 skulde kunne gøre Skade, kan jeg paa ingen Maade se. Finansministeren har ikke stillet noget Ændringsforslag. Jeg kan ikke se, at Bestemmelsen ændrer det mindste i Henseende til Spørgsmaalet om Virkningerne af dette Lovforslag.

Finansministeren (Bramsnæs): Den ærede Ordfører (Hauch) synes at tage noget let paa dette Spørgsmaal, og det kan jeg i og for sig godt forstaa, for det, der foreligger her, er ikke andet end et Udtryk for, at man overhovedet intet vil gøre. Det, jeg gør opmærksom paa, er, at der i et Lovforslag, som man nu formentlig fra Flertallets Side agter at vedtage her i Tinget, er en Bestemmelse om, at Kommunerne skal have nogle Penge, som aldeles ikke findes i Lovforslaget. Jeg siger, at det er ikke alene et Slag mod Kommunernes Økonomi, men tillige en Haan imod dem, nemlig derved, at man siger, at de skal have nogle Penge, som ikke eksisterer og ikke kan komme til at eksistere.

Den ærede Ordfører mener, at jeg burde have stillet Ændringsforslag. Nej, det burde jeg ikke. Man kan ikke forlange af en Minister, at han skal stille Underændringsforslag til de Ændringsforslag, som stilles af Flertallet udelukkende i den Hensigt at ødelægge det reelle Indhold af et forelagt Lovforslag. Naar man stiller og vedtager Ændringsforslag af en saadan Art, at der ikke bliver noget reelt Indhold i Loven, maa det Flertal, som stiller og vedtager disse Ændringsforslag, have det fulde Ansvar for det, der kommer ud deraf. Her skriver man, at Kommunerne skal have de Penge, som fremkommer, men der fremkommer ikke en rød Øre.

Ordføreren (Hauch): Den højtærede Finansminister siger, at der fremkommer ikke en eneste rød Øre, naar Lovforslaget ophøjes til Lov, men det kan i hvert Fald vil ikke vide Besked om. Den eneste, som kan det, er den højtærede Finansminister, og jeg maa endda betvivle, at Finansministeren overhovedet kan vide det paa nærværende Tidspunkt. For hvad det kommer an paa i denne Forbindelse, er, hvordan Skatterne vil indgaa i det kommende Aar. Derfor forekommer det mig, at den højtærede Ministers Ord er et Slag i Luften, og jeg forstaaer ikke, hvorfor den højtærede Minister har foretaget denne Armbevægelse, dersom det da ikke er for at aflede Opmærksomheden fra de Forhandlinger, der foregik her i Gaar. Hvis det er Tilfældet, forstaaer jeg det bedre.

Finansministeren (Bramsnæs): Den ærede Ordfører hævder, at han ikke kan vide noget om, hvorvidt der vil kunne blive Penge til Kommunerne i denne Lov. Hvis det er rigtigt, at den ærede Ordfører ikke ved noget derom, skyldes det kun, at den ærede Ordfører ikke har læst den Betænkning, som er afgivet i Folketinget. Man skulde dog tro, at Ordføreren, for et Udvalg i Landstinget angaaende et Lovforslag, som har været behandlet i Folketinget, vilde gennemlæse den Betænkning, som er afgivet af Folketingsudvalget. I Folketingsudvalgets Betænkning er der udtrykkelig gjort Rede for, hvilke finansielle Virkninger det vedtagne Ændringsforslag vil have, og det er paavist, at der endda er Sandsynlighed for, at Ændringen vil give en lidt større Nedsættelse til Formueejerne end de nugældende Regler, hvilket altsaa vil sige, at Formueejerne opnaar en lidt større Fordel. Men deraf fremgaar endnu tydeligere, at der ikke er nogen som helst Mulighed for, at der kan blive noget til Kommunerne.